

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Monumenta Paderbornensia

Ferdinand <II., Paderborn, Bischof>

Francofurti ; Lipsiæ ; Norjbergæ, 1713

XII. Instauratum videri Alisonem à D. Carolo Magno.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29975

rati, cum revera Luppia, & Padera unus, atque idem sit fluvius.

C A P U T XII.

Instauratum videri Alifonem à D. Carolo Magno.

Potiti Alifone Saxones, omnique circa eum regione, secundâ fortunâ elati, ausi Francorum vestigiis insistere, devinctis sibi belli societate Thuringis, Rhenum & ipsi transcendunt, rati idem sibi in Francos licere, quod illis in Gallos, aliosque Romani Imperii populos licuisset. Ea Gregor. Turon. l. 3° c. 7. l. 4° c. 10. res Francos coëgit arma retrò in Saxones Thuringosque convertere, donec exciso florentissimo Thuringorum Imperio, Saxones vestigiales facerent. Contigit hoc anno CHRISTI DXXVII. Quo ex tempore nunquam desierunt Saxones, sæpe excusso Francorum jugo, ad libertatem eniti; donec à Carolo Magno Francorum rege, antequam à Leone III. Pontifice Maximo, qui Paderbornæ fuerat, Imperator Populi Romani renunciaretur, bello pressi simul Francorum imperium, simul CHRISTI religionem amplecterentur. In eo bello non dissimili causâ atque olim Drusus, castellum hoc ipso loco Carolus videtur condidisse. Cum enim Saxones denuò Francis rebellassent, eosque jam ulturus Carolus Wormatiâ properaret, perterriti, inquit Regino, *ad locum ubi Lippa oritur venerunt, ibi se suamque patriam Regi tradiderunt, & sponderunt se Christianos esse debere. Tunc Rex unâ cum Francis restauravit Heresburgk castrum, & aliud castrum super Lippam, ubi venientes Saxones unâ cum uxoribus, & parvulis innumerabilis multitudo baptizati sunt.* Non possum iis assentiri, qui hoc posterius castrum procul collocant à Luppia fontibus. In annalibus enim, qui Astronomo tribuuntur, hæc Saxonum deditio, & baptismus eodem prope modum loco describitur, ubi Carolo obviam venerunt, hoc est ad Luppia caput. Sic enim habent: *Ad fontem Lippia veniens, immensam illius perfidi populi multitudinem, velut devotam & supplicem, ac quasi erroris sui veniam poscentem invenit. Cui cum & misericorditer ignovisset, & eos, qui se*

Christianos fieri velle affirmabant, baptizari fecisset, datis
 & acceptis pro fide servanda fraudulentis eorundem promif-
 sionibus, obsidibus quoque quos imperaverat receptis, Eres-
 burgo castro, quod dirutum erat, restaurato, alioque castel-
 lo super Lippiam extructo, & in utroque non modico prae-
 sidio relicto, ipse in Galliam reversus, in villa Haristallo hie-
 mavit. Ex his constat, principio Saxones, haut procul à fonte
 Luppiae, Carolo supplices esse factos, atque eodem propè loco
 magnam partem esse baptizatos. Deinde hunc baptismum ad
 novum illud castellum celebratum esse. id enim, praeter Re-
 ginonem, discretè affirmant Annales Canisiani. Ex quibus con-
 cluditur hoc castellum propè à Luppiae fontibus abfuisse. Quo-
 niam tamen super Luppiam situm esse dicitur, non ideo len-
 tiendum super eum rivum fuisse, qui Luppel springæ oritur. Ne-
 que enim is rivus, ut testatur Gobelinus, unquam absolute
 Luppia dicitur. Deinde pugnat cum Caroli consilio. Siqui-
 dem ante ejus adventum Saxones fusi fugatique erant à Fran-
 cis, usque ad flumen (inquit Regino) quod Lippa dicitur,
 Eodem postea itinere eos persequenti Carolo, ut bellum
 profligaret, super idem flumen castellum ponere visum est,
 eo loco ubi & amnem ipsum haberet in potestate, & transi-
 tu per rivos, ex quibus ipse oritur, intercluso, rebellibus
 populis spem omnem adimeret se ad arma congregandi. Est
 igitur Carolus adversus Saxones idem consilium secutus,
 quod olim hoc ipso loco contra Sicambros Druso placue-
 rat. Ex quibus apparet, cum tam propinquum fonti Lup-
 piae fuerit, & tamen Luppiae, ubi jam flumen dici potest,
 non rivus, impositum; non alibi hoc castellum fuisse, quam
 ubi Drusianus Aliso steterat, ad Luppiae, Alisonisque con-
 fluentes. Hunc ipsum locum equidem crediderim significa-
 ri, quoties consequentibus annis Carolus cum exercitu ad
 eum locum venisse memoratur, ubi Luppia consurgit. ut
 anno DCCCLXXX. apud Reginonem; Carolus Saxoniam in-
 gressus ad Heresburgk venit, & inde ad locum, ubi Lippa
 consurgit, & ibi Synodum tenuit. & iterum biennio post, Co-
 loniam

loniam veniens Rhenum transiit, & Synodum tenuit, ubi Lippa consurgit, ubi omnes Saxones convenerunt, excepto rebelle Widikindo. Illuc etiam venerunt legati Godefridi Regis Nortmannorum, & Altdeni, Hofmundus, necnon etiam legati Avarorum missi à Cacano, & Inguno. Peracto placito reversus est Rex in Franciam. Hæc Regino. Hic non est nobis anxie quærendum, ubi fuerit Caroli exercitus, cum ad Luppia fontem castra fecisse dicitur, nihil enim dubito, quin eum omnem campum fuerit complexus, qui utrisque Luppia fontibus, & eorum confluentibus continetur, id quod hodieque ostendunt ingentia aggerum, vallorum, fossarum vestigia, quæ jam inde à Caroli memoria, in iis, quos dixi, finibus, passim visuntur. Ubi verò ipsemet Carolus interea se tenuerit, id video non absurdè quæri posse. Sanè reputanti eos conventus, quorum ex Reginone meminimus, nemini veniet in mentem alibi Carolum, quàm in loco aliquo munitiori, tantisque rebus gerendis appposito, diversatum esse. Atqui nullus ejus temporis auctor, alium locum munitum in eo tractu fuisse prodidit, atque castellum, quod nuper ad Luppiam exædificarat. hic igitur morabatur Carolus, cum ad fontem Luppia venisse memoratur. cujus rei non leve indicium est, quòd ante hoc conditum castellum, nunquam, uti sæpe postea *ad locum ubi Luppia consurgit*, venisse dicatur. Qua in re scriptores Francicarum rerum, Romanos sunt imitati. Quemadmodum enim illi, quod ad confluentes Luppia & Alifonis Drusus contra Sicambros castellum posuerat, id illi ad caput Luppia positum dixerunt, quòd non longè suprà Luppia primùm justî amnis nomen ferre possit: ad idem exemplum, qui res gestas Caroli sunt persecuti, tunc illum ad fontem Luppia pervenisse scripserunt, cum exercitu à fontibus ad confluentes tendente, ipse eodem quo olim Drusus loco sedem fixerat. Itaque, Princeps Illustrissime, tuus Aliso primùm in potestate fuit Romanorum, deinde Sicambrorum, qui Francorum fuerunt nobilissimi, tum Saxonum,

ac denique iterum ad Francos rediit, quo tempore simul à Romanis receptus videri potest, quandoquidem eo tempore Romanum imperium ad Francos est Pontificis Maximi auctoritate translatum.

CAPUT XIII.

Aliso sedes Episcoporum Paderbornensium.

Verum enim verò satis jam diu Aliso noster Martis & Bellonæ domicilium fuit. Vindicandus est aliquando Religioni & Sapientiæ. id factum est, cùm tui, Princeps Illustrissime, Majores, hujus Urbis Antistites, stabilem sibi in eo sedem constituerunt. Quamquam, ut est semper difficile ab eo loco divelli, in quo sis multùm diuque versatus, ne tum quidem prorsus belli tumultibus caruit. Nam ut taceam sæpenumero cùm alios Antistites, tum Te ipsum, Princeps Illustrissime, Reip. causâ ad arma compulsum, princeps majoribus tuis huc migrandi causâ, Martis perpetua pedisequa & comes Discordia viderur fuisse. Antea siquidem in Urbe sua Paderborna, apud Cathedralē Ecclesiam habitabant, quo tempore civium erga suos Præsules amor, & reverentia tanto eis præsidio erat, ut vallum, turesque minimè requirerent. At postquam ab iis illa sacrosancta dignitas contemni cœpit, gravesque sunt motus adversus Ecclesiasticum ordinem excitati, faciendum visum est, ut ab eorum injuriis semoti, hujus se arcis præsidio tuerentur. Annum, quo id factum sit, non habeo certum dicere. Suspicio tamen circa annum partæ salutis MCC. Certè Otto Ritbergensis, qui anno MCLXXVII. ad Paderbornensē Cathedralē est erectus, in hac se arce tenebat, dicebaturque vulgò eodem, quo hodiè nominæ, fortasse, quòd in veteris arcis Carolinæ vestigiis esset collocata. Eam deinde civium eruptione incensam & propè complanatam, Henricus Spiegelius Episcopus restituit, ac, nisi fallor, Carolum IV. Imperatorem, qui hac iter habebat